

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Μπαλάντες

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Πέτρος Πανδῆς
Μαργαρίτα Ζορμπαλᾶ

ΔΩΡΕΑ
Αρχείο Γ. Ταββίδη

Minos Mátσas & Yíos a.e

ΑΘΗΝΑΙ: ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 5, ΤΗΛ: 601.611, 12, 13 - 619.875
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΚΑΡΔΟΥ ΝΤΗΛ 20, ΤΗΛ: 275.598 - 270.657

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Μπαλλάντες
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ
Πέτρος Πανδῆς
Μαργαρίτα Ζορμπαλᾶ

ГОСТИ ОСТАН

ΣΥΝΤΟΜΟ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ τοῦ συνθέτη ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΦΟΡΜΑΣ
Μπαλλάντα ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ
ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΑΘΕΡΑ στήν ἀρνητική
της ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ .

Αὐτὸ τὸ τραγοῦδι κανεῖς δὲν τὸ ξέρει δέ Μάκης πέδανε ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ τὸ σῶμα του διαλύθηκε καὶ στὸ ἀγαπημένο του νεκροταφεῖο ὑπάρχει μόνο κενοτάφιο ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ἐγὼ ἔμεινα ΖΩΝΤΑΝΟΣ τότε ἀκόμα ποὺ νόμιζα πώς ἡμούν πεθαμένος κι ἂν ἔβλεπα κιόλας ὅνειρο σὰν τοὺς νεκροὺς ἡμούν καὶ τότε ζωντανός. Μάνα σὲ λίγο θὰ πεθάνω ΘΑ ΜΕ ΣΚΩΤΩΣΟΥΝ καὶ ζητάω σὰν τοὺς ἡρωικοὺς προγόνους πρὶν πᾶνε στὴ μάχη νὰ πλυθῷ νὰ πεθάνω ΚΑΘΑΡΟΣ δὲν τῆς εἴπα δῆμως τῆς δόλιας τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ μόνο τῆς ἀποκριθῆκα: ἔχω μέρες νὰ πλυθῶ κι' δῆλο τὸ κορμί μου μὲ τρώει ἵσως νᾶχω καὶ ΨΕΙΡΕΣ ἔβαλε λοιπὸν τὰ ντζεντζερικά της στὴ φωτιά κι' δταν ἐτοιμάστηκε τὸ νερὸ πλύθηκα μὲ μεγάλη προσοχῇ, ἀλαξα ΡΟΥΧΑ μόνο δὲν πασαλειφτηκα μὲ μυρωδικά σὰν τέλειος ΑΧΙΛΛΕΑΣ. Ἡξερα πώς πάω γιά θάνατο κι' ἡ σκέψη μὲ γέμιζε ΗΔΟΝΗ Γιατὶ «αὐτὸς ὁ θάνατος» ἦταν ἡ τελική μου ἀπάντηση πρὸς τοὺς ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ σ' δλους δσους ἐμπιστευτικά κι' αὐτοὶ μὲ πλήγωσαν βαθιά, ἀπαίσια, ΒΡΩΜΙΚΑ σ' δλους δσοὶ ΜΕ ΠΡΟΔΟΣΑΝ κι είναι γνωστὸ δτὶ δέ Μάκης ἔπεσε πάνω σὲ ΝΑΡΚΗ τὸ 1948 στὸν ΕΜΦΥΛΙΟ κι' ἔγινε ὄλοκληρος ψιλὴ ΒΡΟΧΗ. Ξανάπεσε στὸ χῶμα ποὺ τὸν ἤπει. Τώρα τὶ ἐπρεπε νὰ γίνει; ΕΠΡΕΠΕ νὰ γίνει ἡ μεγάλη στροφὴ, μιὰ πορεία ἀντίστροφη μέσα στὸ χρόνο ΕΠΡΕΠΕ ν' ἀρχίσουν νὰ πέφτουν οἱ κεραυνοὶ ποὺ δταν ἀστράφταν στὸν κατάμαυρο οἰρανὸ τὸ ΔΕΚΕΜΒΡΗ μιὰ πρωτάκουστη μελωδία περνοῦσε ἀπὸ τὴ σπουδιλικῆ μου στήλῃ στὰ δάχτυλα καὶ τὸ δωμάτιο γέμιζε ἡχητικοὺς σταλακτίτες ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ἀληθινὸ μὲ νεράδες πουλιά καὶ κρεμάμενα νερά, ἔμοιας ἡ μουσίκη μου ἐκείνου τοῦ ΚΑΙΡΟΥ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὴν ἔγραψα μά την ἄφηνα σὰν ποιλὶ νὰ πετᾶ ἔλευθερα καὶ νὰ ΧΑΝΕΤΑΙ πίσω ἀπὸ τὶς φυλλωσιές τῆς λήθης.

Πεδίον τοῦ Αρεως. ΗΜΕΡΑ Χ

Ωὰ μείνω κι' ἐγὼ μαζὶ σας μὲς στὴ Βάρκα
ιστερα ἀπ' τὸ φριχτὸ τανάγιο καὶ τὸ χαμό * * τὸ πλοῖο βούλιαζε τόφα
μακριά * * ποὺ πῆγαν οἱ ἄλλες βάρκες ποιοὶ γλυτώσαν***έμεις ***
θὰ βροῦμε κάποτε μιὰ ἔρα * * ἔνα νησὶ ἐφημικὸ * * ἐκεὶ θὰ στήσουμε
τὰ σπίτια μας * * γύρω γύρω στὴ μεγάλη πλατεία * * καὶ στὴ μέση μιὰ
ἐκκλησιὰ * * θὰ κρεμάσουμε μέσα τὴ φωτογραφία * * τοῦ κατετάνου
μας ποὺ χάθηκε * * φηλὰ φηλὰ * * λίγο πιὸ χαμηλὰ τοῦ δεύτερον πιὸ
χαμηλὰ τοῦ τρίτου * * θὰ κάνουμε πολλὰ παιδιά * * κι' ὑπερα θὰ καλαφατήσουμε ἔνα μεγάλο καράβι
καινούργιο * * δλοκαλίνουργιο, καὶ θὰ τὸ φίξουμε στὴ θάλασσα * * θᾶξουμε
γεράσει μά θὰ μᾶς γνωρίζουνε * * μόνο τὰ παιδιά μας δὲ θὰ μοιάζουνε μὲ μᾶς *

Ωρόμοι παληὶ
π' ἀγάπησα καὶ μίσησα
ἀτέλειωτα
Κάτω ἀπ' τὸν ἵσκιον τῶν σπιτιῶν
νὰ περπατῶ * νόχτες τῶν γυρισμῶν
ἀναπότρεπτες κι' ἡ πόλη νεκρή
* τὴν ἀσήμαντη παρουσία μον βρίσκω
σὲ κάθε γωνία *

κάμε νὰ σ' ἀνταμώσω κάποτε *
φάσμα χαμένο τοῦ πόθου μον *

κι' ἐγὼ *
ξεχασμένος κι' ἀτίθασος * νὰ περπατῶ *
κρατώντας μιὰ σπίτια τρεμόσθηστη
σὲ όγρές μον παλάμες

Καὶ προχωροῦσα μέσα στὴ νόχτα Καὶ προχωροῦσα μέσα στὴ νόχτα
χωρὶς νὰ γνωρίζω κανένα χωρὶς νὰ γνωρίζω κανένα
κι' οὔτε κανένας κι' οὔτε κανένας
μὲ γνώριζε

Ωάτω ἀπ' τὰ ροῦχα μον δὲ χιυπᾶ πιὰ
ἡ παδική μον καρδιὰ
λησμόνησα τὴν ἀγάπη πονω μόνο ἀγάπη * * *
μερόνυχτα νὰ τριγυρῶ * * * χωρὶς νὰ σὲ βρίσκω μπροστά μον * * δρίζοντα λευκὲ^{τῆς} ἀστραπῆς καὶ τοῦ ὄνειρον * *
δρίζοντα λευκὲ τῆς ἀστραπῆς καὶ τοῦ ὄνειρον ***
Ἐνοωσα τὸ στήθος μον νὰ σπάζει στὴ
φυγή σον * * ψυχὴ τῆς ἀγάπης μον ἀλήτησα * *
λεπίδι τοῦ πόθου μον ἀδυσώπητο*
τικήτρα μονάχη τῆς σκέψης μον * * τικήτρα μονάχη
τῆς σκέψης μον *

Ωρὰ χαρὰ ζεστὴ κι' ἀγαπημένη
τραγοῦδι ἀστερέντο σὲ χέλια χειμερικὰ * * στὰ γυμνά μον μπράτσα τὸ
εῖδωλο σον συντριβώ χαρὰ μακρινὴ * * σὰν τὴ θάλασσα ἀπέραντη * *
κοντέλι μακρινὸ τῆς πικρῆς ἀναζήτησης * * * ἀσε νὰ φτέσω τὸ φαρμάκι
τῆς φεύγας σον ὑπαρξῆς * * ἀσε νὰ δραματιστῶ τὶς νεκρές ἀναμνήσεις
μον * * ἀνελέητο κῦμα τῆς νειότης μον * * ω ω ω * * ω ω ω * *
ψυχὴ τὴν ἀγωνία ἐρωτευμένη *

στίχοι αὐτοὶ μπορεῖ καὶ νῦν οἱ τελευταῖοι
οἱ τελευταῖοι στὸν τελευταῖον ποὺ θὰ γραφτοῦν *** γιατὶ οἱ μελλού-
μενοι ποιητὲς δὲ ζούνε πά * * αὐτοὶ ποὺ θὰ μιλούσαν πέθαναν δῶι
νέοι *** τὰ θλιβερὰ τραγούδια τους ** γενήκανε πονιά * * σὲ κά-
ποιους ἄλλους οὐφανόνες ποὺ λάμπει ξένος ἥλιος * * γενήκαν αἴγριοι πο-
ταμοὶ ποὺ τρέχουνε στὴ θάλασσα * * γενήκαν αἴγριοι ποταμοὶ ποὺ τρέ-
χουνε στὴ θάλασσα * * καὶ τὰ νερά τους δὲ μπορεῖ νὰ ξεχωρίσεις * *
καὶ τὰ νερά τους δὲ μπορεῖ νὰ ξεχωρίσεις * * στὰ θλιβερὰ τραγούδια
τους * * φύτρωσθενας λωτός * * νὰ γεννηθοῦμε στὸ χυμό τους ἐμεῖς
ποὺ νέοι * * νὰ γεννηθοῦμε στὸ χυμό τους ἐμεῖς ποὺ νέοι *

ἐς στὴν κλειστὴ μοναξιά μου
ἔσφιξα τὴ ζεστὴ παιδική σου ἄγνοια * στὴν ἀγνὴ παρονοσία σου * *
καθρέφτησα * τὴ χαμένη ψυχή μου * ἐμεῖς ἀγαπήσαμε * ἐμεῖς προ-
σενχόμαστε πάντοτε * ἐμεῖς μοιφαστήκαμε τὸ φωμὶ * * καὶ τὸν
κόπο μας * κι' ἔγώ * * μέσα σὲ σένα * καὶ σ' δλονς *

εκόδες κοίτονταν μὲς στὸ δρόμο
Βαθειὰ βαθειὰ στὴν πλάτη τὸ μαχαίρι
κανεὶς δὲν ἀπλωσε τὸ χέρι * * * κανεὶς δὲν
πάτησε τὸ Νόμο *

* Καὶ περνοῦσαν καὶ περνούσανε τὰ τράμ
νταραντατάμ νταραντατάμ *

Κλεῖσαν τὰ μαγαζὶα οἱ γειτόνες * * * καὶ τὰ μαζέραν
μάνι μάνι * * * σκορπήσαν δῶι ἀπὸ τὸ
σεργιάνι * * * ἄλλωστε πῆρε νὰ νυχτώνει
* Καὶ περνοῦσαν καὶ περνούσανε τὰ τράμ
νταραντατάμ νταραντατάμ *

Στοῦ φαναριοῦ τὸ φῶς γναλίζει * * * τὸ κάθετο γυμνὸ^ν
λεπίδι * * * ἀδιάφροδο * * * ἀδιάφροδο
πελώριο φίδι * * * τὸ τράμ περνᾶ καὶ κονδουνίζει *

* Καὶ περνοῦσαν καὶ περνούσανε τὰ τράμ
νταραντατάμ νταραντατάμ

Τώρα μπορεῖ ὁ καθένας νὰ μιλᾷ καὶ κυρίως νὰ γράφει
γιὰ τὴν ἀγωνία τῆς ἐποχῆς τὸ ἀδιέξodo
τὴν ἀπανθρωπία τοῦ αἰώνα
τὴν χρεοκοπία τῶν ἰδεολογιῶν τὴν βαρβαρότητα τῆς μηχανῆς
γιὰ δίκες γιὰ ρήγματα γιὰ φράγματα
γιὰ ἑνοχὲς γιὰ γρανάια
δῆλα ἔχουν κωδικοποιηθεῖ
ταξινομηθεῖ
ἀποδελτιωθεῖ

ταν μὰ "Ανοιξη" χαμογελάσει
θὰ ντυθεῖς μὰ καινούργια φορεσά * * * καὶ θᾶρθεις νὰ σφίξεις τὰ χέρια
μου * * παλὴ μον φίλε παλὴ μον φίλε * * ίσως κανεὶς δὲ σὲ προσαμέ-
νει νὰ γνωρίσεις * * μὰ ἔγώ νοιώθω τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς σου * *
κι' ἔνα ἄνθος φυτρωμένο στὴν ὕδωμη πικραμένη σου μνήμη * * * κάποιο
τραϊνὸ τὴ νέχτα σφυρίζοντας * * * ἡ ἔνα πλοϊο μακρυνό κι' ἀπροσδόκητο
* * * θὰ σὲ φέρει μαζὶ μὲ τὴ νειώτη μας καὶ τὰ δνειρά μας * * κι'
ίσως τίποτα ἀλλήθεια δὲν ξέχασες * * * μὰ ὁ γνωμαδὸς πάντα ἀξίζει πε-
ρσότερο * * * ἀπό κάθε μον ἀγάπη κι' ἀγάπη σου * * * παλὴ μον
φίλε παλὴ μον φίλε *

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Μπαλλάντες

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Πέτρος Πανδῆς
Μαργαρίτα Ζορμπαλᾶ

ΠΛΕΥΡΑ Α'

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ - Π. Πανδῆς
ΔΡΟΜΟΙ ΠΑΛΗΟΙ - Μ. Ζορμπαλᾶ
ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΜΟΥ - Μ. Ζορμπαλᾶ
ΧΑΡΑ ΧΑΡΑ - Π. Πανδῆς

ΠΛΕΥΡΑ Β'

ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΑΥΤΟΙ - Μ. Ζορμπαλᾶ
ΜΕΣ ΤΗ ΚΛΕΙΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ - Π. Πανδῆς
ΚΑΙ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝΕ ΤΑ ΤΡΑΜ - Π. Πανδῆς
ΟΛΑ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΘΕΙ - Π. Πανδῆς
ΟΤΑΝ ΜΙΑΝ ΑΝΟΙΞΗ - Μ. Ζορμπαλᾶ

Διευδύνει ὁ ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

STUDIO POLYSOUND

ΗΧΟΛΗΨΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

ΜΑΚΕΤΤΑ: ΛΙΚΑ ΦΛΩΡΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΑΚΕΛΛΟΥ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΡΑΣΧΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ:

Μπουζούκι - ΘΑΝ. ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

" " - ΧΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Φλάσουτο - ΣΠ. ΡΕΓΓΙΟΣ

"Ομπος - ΕΥΑΓΓ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πιάνο - ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΔΙΛΗΣ

Κιθάρα - Β. ΤΕΝΙΔΗΣ

Κιθάρα - ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΣ

Τσέλλο - ΣΩΤ. ΤΑΧΙΑΤΗΣ

Μπάσοο - ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΟΔΟΥΣΑΚΗΣ

Κιθάρα - Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τρομπέτα - ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Τσέλλο - Γ. ΚΑΤΣΙΚΑΚΗΣ

Τσέλλο - ΣΤ. ΤΑΧΙΑΤΗΣ

'Ο δίσκος αὐτὸς κυκλοφορεῖ καὶ
σὲ τανίες Μαγνητοφόνου
CASS : M.T.C.S. 3136